

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนในเขตอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

Factors affecting the production management by
Community Product Groups in Bueng Khong Long,
Bueng Karn Province

ลัตตาพร กุลแก้ว¹ ฉัช្ជวัฒน์ ลิมป์สุรพงษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการผลิต ได้แก่ การใช้เครื่องจักร การวิจัยและพัฒนา การผลิตจำนวนมาก บุคลากร ชำนาญเฉพาะทาง และ ระบบมาตรฐานการผลิต ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการผลิต ได้แก่ ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ 2) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการด้านการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ กลุ่ม

1,2 อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ตัวอย่างคือ กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 128 กลุ่ม ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เปียงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการ วิเคราะห์สมการทดแทนพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า การผลิต จำนวนมาก มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ การบริหารจัดการด้าน การผลิต ทั้ง 3 ด้าน การวิจัยและพัฒนา มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อ การบริหารจัดการด้านการผลิต ด้าน คุณภาพสูง และเวลาที่ ลดลง สุดท้าย ระบบมาตรฐานการผลิต มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อ เวลาที่ลดลง การบริหารจัดการด้านการผลิต ทั้ง 3 ด้าน มี ความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ผลการดำเนินงาน

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการผลิต, การบริหารจัดการด้าน การผลิต, ผลการดำเนินงาน, กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน

Abstract

The purposes of this study were to 1) investigate the factors involving production management in terms of machinery, research and development, mass production, personnel specialization, and production standard system, that affect the production management including low cost, high quality, and reduced time of community product groups in Bueng Khong Long district, Bueng Karn province, and 2) to explore the effects of production management by community product groups on their performance. The samples were 128 community product groups in Bueng Khong Long district. The data were collected using a questionnaire and analyzed using statistical tools including frequency, mean, percentage, standard deviation, Pearson's co-relation, and multiple regression analysis. The results were that mass production had a positive relationship with the three aspects of production

management; research and development had a positive relationship with production management in terms of high quality and reduced time; production standard system had a positive relationship with reduced time; and finally, the three aspects of production management had a positive relationship with performance.

Keyword: production competency, production management, performance, Community Product Groups

บทนำ

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นนโยบายของรัฐบาลโดยมีแนวคิดในการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการสร้างเอกลักษณ์สินค้าชุมชนของแต่ละพื้นที่โดยมีตัวอย่างรับ และดำเนินการให้เป็นธุรกิจที่ยั่งยืน โดยมีพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global) 2) พึงตนเอง และ 3) คิดอยู่อย่างสร้างสรรค์ (Self - Reliance - Creativity) ต่อมา พ.ศ. 2553 รัฐบาลมีนโยบาย

เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาห้องถินในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยรัฐสนับสนุนให้ชุมชนเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ อีกทั้งแหล่งเงินทุนและการพัฒนาขีดความสามารถในการบริการและการตลาดทั้งในและต่างประเทศ และดำเนินโครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (Otop Product Champion: OPC) จัดระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (1-5 ดาว) เพื่อไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการนำวางแผนการส่งเสริมและการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืนในการผลิตผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการด้านการผลิตจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะเป็นการประสานการทำงานร่วมกันของคน วัตถุสุ่บ วัตถุสิ้นเปลือง เครื่องจักร ฯลฯ เพื่อให้ได้ผลผลิตในปริมาณที่ต้องการและมีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค Stevenson and Sum (2010) กล่าวว่าองค์การที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญทางการผลิต ทั้งผลิตผลิตภัณฑ์หรือผลิตบริการ สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค Heizer and Render (2006) เกิดประสิทธิภาพขององค์การ Heizer and Render (2011) เพิ่มผล

การดำเนินงานให้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างความอยู่รอดได้ทั้งใน
ระยะสั้นและระยะยาว

อำเภอเบิงโงหลง จังหวัดบึงกุ่ม เป็นอำเภอที่มีกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนหลากหลาย และอำเภอเบิงโงหลงกำลังก้าวไปสู่
การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด จึงต้องมี
การเตรียมพร้อมในทุกด้านเพื่อรับรองรับการเข้ามาของ
นักท่องเที่ยว ในประเด็นที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ ผลิตภัณฑ์ของ
ผู้จากชุมชน ที่จะแสดงถึงเอกลักษณ์ของชุมชนเบิงโงหลง
โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน จำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในการ
รองรับความต้องการของลูกค้าในปริมาณที่เพิ่มขึ้นในอนาคต
โดยที่ยังคงรักษามาตรฐานการให้บริการอย่างเหมาะสมและ
ต่อเนื่อง

ทั้งนี้การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้าน¹
การผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนในเขตอำเภอเบิงโงหลงจึงเป็น²
ตัวบ่งบอกถึงระดับความพร้อมและความคาดหวังของกลุ่มในการ
รองรับการพัฒนาเบิงโงหลงเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบึง
กาหอย่างสมบูรณ์และยั่งยืน ด้วยสารสนเทศที่หน่วยงานเอกชน

และการรัฐสามารถนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจในการวางแผนแนวทาง
เพื่อพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เข้มแข็งต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการผลิต ที่ส่งผลต่อ การบริหารจัดการด้านการผลิต ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดปีงกาฬ
2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการด้านการผลิต ของ ของ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดปีงกาฬ

คำถามงานวิจัย

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการผลิต (มุ่งเน้นการผลิตด้วยเครื่องจักร มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา มุ่งเน้นการผลิตสินค้าจำนวนมาก มุ่งเน้นการใช้บุคลากรเฉพาะทาง และมุ่งเน้นการใช้มาตรฐานการผลิต) ส่งผลต่อ การบริหารจัดการด้านการผลิต (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) ใน เขตอำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดปีงกาฬ อย่างไร

2. การบริหารจัดการด้านการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) ส่งผลต่อ ผลการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปีง ของหงส์ จังหวัดปีง อย่างไร

สมมติฐาน

1a. การผลิตด้วยเครื่องจักรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

1b. การผลิตด้วยด้วยเครื่องจักรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นคุณภาพสูง

1c. การผลิตด้วยด้วยเครื่องจักรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง

2a. การวิจัยและการพัฒนามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

2b. การวิจัยและการพัฒนามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นคุณภาพสูง

2c. การวิจัยและการพัฒนามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง

3a. การผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

3b. การผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นคุณภาพสูง

3c. การผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง

4a. บุคลากรชำนาญเฉพาะทางมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

4b. บุคลากรชำนาญเฉพาะทางมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นคุณภาพสูง

4c. บุคลากรชำนาญเฉพาะทางมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง

5a. การจัดระบบมาตรฐานการผลิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

5b. การจัดระบบมาตรฐานการผลิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นคุณภาพสูง

5c. การจัดระบบมาตรฐานการผลิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง

6. การมุ่งเน้นต้นทุนต่ำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

7. การมุ่งเน้นคุณภาพสูงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

8. การมุ่งเน้นเวลาที่ลดลงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

แนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ธีระวุฒิ บุญยโสภณ และ วีระพงษ์ เฉลิมจิระวัฒน์ (2537) อ้างใน ยุทธ ไกยวารณ์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบัน ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตสินค้า จำเป็นต้องมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตแทนการใช้มือ เพื่อเพิ่มปริมาณของผลิตภัณฑ์ และเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีความเป็น

มาตรฐาน ดังนั้นผู้บริหารธุรกิจด้านอุตสาหกรรมจึงได้ให้ความสำคัญกับการใช้ความสามารถที่มีอยู่ขององค์การ ซึ่งได้แก่ การใช้เครื่องจักรในการผลิต การผลิตสินค้าจำนวนมาก ระบบมาตรฐานการผลิต ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การวิจัยและพัฒนา และการใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stevenson (2007) ที่กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นของเครื่องจักร อัตโนมัติสามารถทำให้กิจการเพิ่มปริมาณการผลิต ตอบสนองความต้องการของลูกค้า สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า และทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ธีระวุฒิ บุญยโสภณ และ วีระพงษ์ เฉลิมจิระวัฒน์ (2537) อ้างใน ยุทธ ไวยวรรณ (2550) อธิบายเพิ่มเติมว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตสินค้า มีความจำเป็นต้องใช้ความสามารถที่มีอยู่ในองค์การ ตรงกันข้าม ธุรกิจแบบครัวเรือนหรือธุรกิจชุมชน ไม่จำเป็นต้องใช้ความสามารถที่เหมือนในธุรกิจอุตสาหกรรมแบบ SMEs ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Stevenson and Sum (2010) ที่ อธิบายว่าอุตสาหกรรมครัวเรือนหรือธุรกิจชุมชน ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ เนื่องจาก ธุรกิจดังกล่าวไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างความได้เปรียบต่อคู่แข่งขัน เนื่องจากธุรกิจ ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมุ่งเน้นการผลิตจำนวนมากในครั้งเดียว

ดังนั้นจากคำกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงให้ความหมาย ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการด้านการผลิต คือ ความสามารถหลักที่มีอยู่ภายในองค์การ ซึ่งเมื่อองค์การนำความสามารถหลักมาใช้จะทำให้กิจการเกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ตอบสนองความต้องการของลูกค้า สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า และเพิ่มผลการดำเนินงาน เนื่องจากงานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับธุรกิจชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ความสามารถที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ การใช้เครื่องจักรการผลิตจำนวนมาก ระบบมาตรฐานการผลิต ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การวิจัยและพัฒนา

เครื่องจักร หมายถึง อุปกรณ์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานต่างๆ โดยเครื่องจักรเป็นอุปกรณ์ทุนแรงในการผลิต ซึ่งสามารถผลิตสิ่งต่างๆ จำนวนมากขึ้นในระยะเวลาที่กำหนดแต่ใช้เวลาห้อยและทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีมาตรฐาน

การผลิตจำนวนมาก หมายถึง การนำวัตถุดิบและทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยในการผลิตมาแปรสภาพ โดยผ่านกระบวนการผลิตตามลำดับขั้นตอนของการกระทำก่อนหลังออกมายield เป็นผลผลิตได้แก่ สินค้าและบริการให้ได้ปริมาณมากและมีคุณภาพ ด้วยต้นทุนที่ต่ำที่สุด

มาตรฐาน หมายถึง การปฏิบัติที่จัดทำขึ้นจากการเห็นพ้องต้องกันและได้รับความเห็นชอบจากองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ ทั่วไป การปฏิบัติตั้งกล่าวเป็นวางแผนภูมิประเทศเบี่ยงแนวทางปฏิบัติหรือ ลักษณะเฉพาะกิจกรรมหรือผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้กันทั่วไปจนเป็นปกติวิสัย โดยมุ่งให้บรรลุถึงความสำเร็จสูงสุดตามข้อตกลงที่วางไว้

ผู้เขียนชี้ว่าqualityเฉพาะทาง หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย และสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

การวิจัยและพัฒนา หมายถึง เป็นความสามารถขององค์การที่มุ่งเน้นการใช้การวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มคุณภาพของความรู้ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ของคนในองค์กร ความรู้ทางวัฒนธรรมและสังคม และใช้คุณลักษณะความรู้เพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ

การบริหารจัดการด้านการผลิต คือ กลยุทธ์การผลิต หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่องค์กรกำหนด เพื่อให้องค์กรมีพัฒนาการเป้าหมายที่ชัดเจน และสามารถดำเนินงานให้บรรลุ

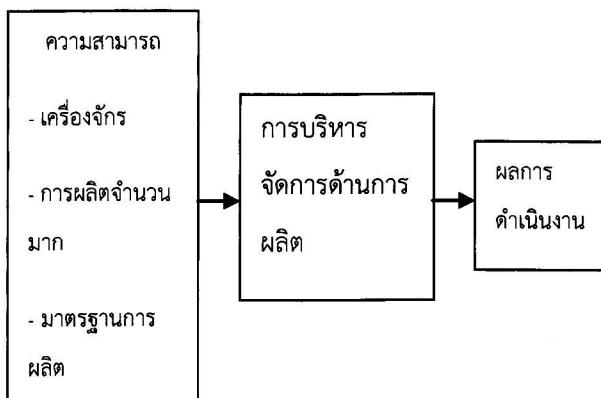
วัตถุประสงค์ได้ โดยกลยุทธ์การผลิตจะก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน และสามารถสร้างผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในปัจจุบันได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ มีต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง

ต้นทุนต่ำ หมายถึง การสร้างความได้เปรียบทางด้านต้นทุน (Cost Advantage) ซึ่งเกิดจากความเป็นผู้นำด้านต้นทุน เน้นถึงการผลิตสินค้าตามมาตรฐานในต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำ สำหรับผู้บริโภคผู้ซึ่งอ่อนไหวต่อราคา

คุณภาพสูง หมายถึง คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการที่ถูกกำหนดโดยลูกค้าหรือผู้บริโภค ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อการขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งเกิดขึ้นจากการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพสูง หรือ การรักษาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

เวลาที่ลดลง หมายถึง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การส่งมอบที่ตรงต่อเวลา และการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่รวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของลูกค้า ตรงต่อความต้องการของลูกค้า และเป็นแนวทางในการที่กิจการสามารถสร้างความหรือกว่าต่อคู่แข่งขัน

ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานและสามารถบ่งบอกถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวจากผลการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุง แก้ไข และควบคุมการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กร

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการผลิต การบริหาร

จัดการด้านการผลิตของกลุ่ม และผลการดำเนินงานของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดบึงกาฬ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดบึงกาฬ ดังนั้นผู้วิจัย มีสมาชิกของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 128 ราย (พัฒนาชุมชน จังหวัดบึงกาฬ 2554)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการผลิต และการบริหารจัดการการผลิต กับผลการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งได้ศึกษาจากเอกสาร ทฤษฎี และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัยในครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม

โดยมีข้อคำถามในแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการ
วิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การบริหารจัดการด้านการผลิต

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการผลิต

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงตาม
เนื้อหา (Validity) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ใน
แบบสอบถามให้มีความถูกต้องและตรงกับวัตถุประสงค์ในการ
วิจัย การเพิ่มขึ้นของเทคนิค Construct Validity เป็นการ

ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ที่หาได้จากการใช้ค่า Factor loading ใน การหาความเที่ยงตรงของข้อคำถาม ซึ่ง Hair and other (2006) อธิบายว่าค่า Factor loading ของข้อคำถามจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.4 จึงสามารถนำไปใช้ในการทดสอบต่อไปได้ ทั้งนี้จากการวิจัยพบว่าค่า Factor loading ของแต่ละข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.4 จากตารางที่ 1

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอปีง จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งอยู่ในกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้ จำนวน 30 ชุด

3. นำข้อมูลมาทดสอบด้วยค่า Pearson correlation coefficient ที่หาได้จากตาราง Correlation โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม อย่างไรก็ตาม Weinberg and Abramowitz (2008) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าค่า Pearson correlation coefficient สามารถใช้อธิบายการเกิดขึ้นของ multicollinearity ได้ โดยค่าความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรต้นไม่ควรเกิน 0.8

4. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเพื่อคำนวณหาค่าสถิติ โดยวิเคราะห์ค่า

สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (แอลfa) ตามวิธีของคอนบาก (Cronbach's Alpha) ทั้งนี้ Hair and other (2010) อธิบายว่า ค่า Cronbach's Alpha ของรายตัวแปรไม่ควรต่ำกว่า 0.6 ซึ่งถือว่าสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ผลได้ ซึ่งจากการวิจัยพบว่าเมื่อทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามรายตัวแปรโดยใช้ค่า Cronbach's Alpha จากงานวิจัยนี้พบว่า ค่า Cronbach's Alpha รายตัวแปรมีค่ามากกว่า 0.6 จากตารางที่ 1

วิธีการเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มผู้ตัวแทนทั่วไป
จำนวน 128 ชุด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 128 ชุด ทำการ
ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาประมวลผล
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D)

ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment
Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple
Regression Analysis) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อ¹
ตรวจสอบแนวคิดของการวิจัย

ผลการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร
จัดการการผลิตและการดำเนินงาน

ดังแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

เมื่อ MEC แทน การผลิตด้วยเครื่องจักร

RD แทน การวิจัยและพัฒนา

MAS แทน การผลิตจำนวนมาก

SPA แทน บุคลากรชำนาญเฉพาะทาง

STA แทน มาตรฐานการผลิต

COS แทน มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ

QUA แทน มุ่งเน้นคุณภาพสูง

TIM แทน มุ่งเน้นลดเวลา

PER แทน ผลการดำเนินงานของกิจการ

จากตารางที่ 2 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม พบร่วมกันว่า ตัวแปรต้นซึ่งได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการ บริการจัดการการผลิตและตัวแปรตามซึ่งได้แก่ การบริการ จัดการการผลิตมีความสัมพันธ์กันทุกด้าน

อย่างไรก็ตามจากตารางที่ 2 เป็นการทดสอบ ความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรต้น ซึ่ง Weinberg and Abramowitz (2008) อธิบายว่า ตารางสหสัมพันธ์ของ Pearson สามารถใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ร่วมของตัวแปรต้น ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์ร่วม ทั้งหมด ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง (0.382 – 0.732) และเป็นไปใน

ทิศทางเดียวกัน และมีนัยสำคัญทั้งหมด อย่างไรก็ตาม Hair and others (2010) อธิบายว่าความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรต้นไม่ควรเกินกว่า 0.80 ซึ่งถ้ามากกว่า 0.80 อาจจะทำให้เกิด multicollinearity ซึ่งต้องนำไปทดสอบจากค่า variance inflation factors (VIF) ซึ่งถ้ามีค่ามากกว่า 10 ถือว่าเกิด multicollinearity ดังนั้นจากการวิจัยนี้พบว่า ความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรต้นมีค่าสูงสุดคือ 0.732 ถือได้ว่าไม่เกิด multicollinearity ดังนั้นจึง สามารถนำตัวแปรไปใช้ทดสอบ Multiple Regression ต่อไปได้ อย่างไรก็ตามการทดสอบด้วย VIF พบร่วมค่าที่ได้สูงสุดคือ 3.462 ซึ่งไม่เกิน 10 ดังแสดงผลในตารางที่ 3

ผลของการวิเคราะห์สมมติฐานโดยใช้สมการทดแทนเชิงพหุคุณ (Multiple Regression) ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการผลิต และการบริการจัดการด้านการผลิต ดังแสดงผลในตารางที่ 3 ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นการใช้เครื่องจักร (MEC) มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา (RD) มุ่งเน้นการผลิตจำนวนมาก (MAS) มุ่งเน้นใช้บุคลากรเฉพาะทาง (SPA) มุ่งเน้นมาตรฐานการผลิต (STA) ทั้งนี้มีตัวแปรตามคือ การบริหาร

จัดการด้านการผลิต ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ (COS) มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA) และ มุ่งเน้นลดเวลา (TIM) ตามสมมุติฐาน 1a – c, 2a-c, 3a-c, 4a-c และ 5a-c

ตามสมมุติฐานข้อ 1a -1c ซึ่งได้แก่ด้านมุ่งเน้นการใช้เครื่องจักรมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนต่ำ มุ่งเน้นคุณภาพสูง และ มุ่งเน้นลดเวลา ผลที่ได้พบว่า ด้านมุ่งเน้นการใช้เครื่องจักรไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนต่ำ (COS) มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA) และ ลดเวลา (TIM) โดยมีค่า ออธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นการใช้เครื่องจักรไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตทั้ง 3 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Stevenson and Sum, (2010) ที่อธิบายว่า ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง หรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์เฉพาะที่เกิดขึ้นจากความคิดสร้างสรรค์ของชุมชน เป็นดังนั้นการผลิตผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะไม่มุ่งเน้นการใช้เครื่องจักรแต่จะใช้จากแรงงานของประชากรของกลุ่มมากกว่า การใช้เครื่องจักรจะใช้เพียงบางครั้งเท่านั้น ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 1a-1c ปฏิเสธ

ตามสมมุติฐานข้อ 2a -2c ซึ่งได้แก่ การมุ่งเน้นการวิจัย และพัฒนามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งตั้นทุนตា มุ่งเน้นคุณภาพสูง และ มุ่งเน้นลดเวลา ผลที่ได้พบว่า ด้านมุ่งเน้นการใช้การวิจัยและพัฒนามีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA) อย่างไรก็ตาม ด้านมุ่งเน้นการใช้การวิจัยและพัฒนามีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ ลดเวลา (TIM) อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นงานวิจัยและพัฒนามีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการมุ่งเน้นคุณภาพสูง และมุ่งเน้นลดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Lin and Sagberg, (2002) อธิบายว่า การใช้งานวิจัยและพัฒนาจะทำให้กิจกรรมสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น มีคุณภาพสูงขึ้น และ Miles, (2007) กล่าวว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้การวิจัยและพัฒนาสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ลดเวลาในการทำงาน และเพิ่มผลการดำเนินงาน ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 2b และ 2c ยอมรับ ตรงกันข้าม ด้านมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งตั้นทุนตា (COS) อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นการ

วิจัยและพัฒนาไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตด้านมุ่งต้นทุนตា ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Heizer and Render, (2011) ที่กล่าวว่า องค์กรที่มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์จะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน อย่างไรก็ตามการใช้การวิจัยและพัฒนาเป็นการทำงานแบบเชิงรุกที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่สูง เพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่า หายาก ลอกเลียนแบบได้ยาก และอยู่เหนือความคาดหมายของคู่แข่งขัน ดังนั้นการใช้การวิจัยและพัฒนาจึงไม่สามารถทำให้ต้นทุนลดลง เเต่จะทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 2a ปฏิเสธ

ตามสมมุติฐานข้อ 3a -3c ซึ่งได้แก่ การผลิตจำนวนมาก มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนตា มุ่งเน้นคุณภาพสูง และ มุ่งเน้นลดเวลา ผลที่ได้พบว่า ด้านมุ่งเน้นการผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นต้นทุนตា (COS) อย่างไรก็ตาม การผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อมุ่งเน้น

คุณภาพสูง (QUA) ยิ่งกว่านั้น การผลิตจำนวนมากมีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อ มุ่งเน้นลดเวลา (TIM) อธิบายได้ว่า การเพิ่มจำนวนการผลิตที่มากขึ้น ทำให้ต้นทุนลดลง คุณภาพผลิตภัณฑ์สูงขึ้น และลดเวลาในการทำงานลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระวุฒิ บุญยโสภณ และวีระ พงษ์ เฉลิมจิระวัฒน์ (2537) อ้างอิงใน ยุทธ ไกยวรรณ (2550) อธิบายว่า องค์การที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าให้ได้ปริมาณมาก จะทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตลดลง รวมทั้งยังทำให้สามารถลดเวลาในการทำงานได้ ยิ่งกว่านั้น หากองค์กรมีวัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพ กระบวนการการทำงานที่มีมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตจะมีคุณภาพ ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตเป็นจำนวนมากดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 3a – 3c ยอมรับ

ตามสมมุติฐานข้อ 4a -4c ซึ่งได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนต่ำ มุ่งเน้นคุณภาพสูง และ มุ่งเน้นลดเวลา ผลที่ได้พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนต่ำ (COS) มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA) โดยมีค่า และ ลดเวลา (TIM) อธิบายได้ว่า

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการ ด้านการผลิตทั้ง 3 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงาน Stevenson and Sun, (2010) ที่อธิบายว่า ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง หรือผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีง่ายต่อการลอกเลียนแบบ ซึ่ง ผลิตขึ้นจากการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ภายในชุมชน และมีการใช้ แรงงานคนเป็นหลัก ดังนั้นการที่ผลิตภัณฑ์ง่ายต่อการถูก ลอกเลียนแบบจึงไม่จำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ดังนั้น ข้อ สมมุติฐานที่ 4a-4c ปฏิเสธ

ตามสมมุติฐานข้อ 5a -5c ซึ่งได้แก่ การมุ่งเน้น มาตรฐานการผลิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการบริหารจัดการ ด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งตั้นทุนตា มุ่งเน้นคุณภาพสูง และ มุ่งเน้นลดเวลา ผลที่ได้พบว่า ด้านมุ่งเน้นมาตรฐานการผลิตมี ความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการบริหาร จัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นลดเวลา (TIM) อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นมาตรฐานการผลิต ทำให้ลดเวลาในการทำงานลง ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระวุฒิ บุญยิโสภณ และวีระพงษ์ เนลิมจิระวัฒน์ (2537) อ้างอิงใน ยุทธ ไกยารรณ (2550) อธิบายว่า การท่องค์กรกำหนดแบบแผนวิธีการทำงานด้านการ

ผลิตไว้ทุกขั้นตอน และครอบคลุมดูแลให้การผลิตดำเนินไปตามแผนที่วางไว้ เช่น การกำหนดมาตรฐานของวัตถุดิบ มาตรฐานของอุปกรณ์ จะทำให้ลดเวลาในการทำงานลง สามารถส่งมอบสินค้าตรงต่อเวลา ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 5c ยอมรับ

ตรงกันข้าม การมุ่งเน้นมาตรฐานการผลิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตซึ่งได้แก่ มุ่งต้นทุนต่ำ (COS) และ มุ่งคุณภาพสูง (QUA) อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นมาตรฐานการผลิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตด้านมุ่งต้นทุนต่ำ และคุณภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Ritzman and Krajewski (2002 อ้างอิงใน หูติมา ไชยะกุล (2548) อธิบายว่า การท่องค์กรมุ่งเน้นมาตรฐานการผลิตโดยเข้าควบคุมการผลิตในทุกขั้นตอน ทำให้เกิดต้นทุนที่สูงขึ้น เนื่องจากการตรวจสอบจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานซึ่งเป็นต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ยิ่งมีการตรวจสอบบ่อยครั้งจะทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น ยิ่งกว่านั้น Stevenson and Sum (2010) อธิบายว่า ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง หรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีง่ายต่อการลอกเลียนแบบ ซึ่งผลิตขึ้นจากการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ภายในชุมชน และมีการใช้แรงงานคนเป็นหลัก ดังนั้นการที่

ผลิตภัณฑ์ง่ายต่อการถูกลอกเลียนแบบจึงไม่จำเป็นต้องมุ่งเน้นด้านมาตรฐานการผลิต เนื่องจากทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นรวมทั้งการที่ผลิตภัณฑ์ง่ายต่อการลอกเลียนแบบจึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น แต่ควรสร้างผลิตภัณฑ์ให้เกิดความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 5a และ 5b ปฏิเสธ

ผลของการวิเคราะห์โดยใช้สมการทดแทนเชิงพหุคุณ (Multiple Regression) ระหว่างการบริการจัดการด้านการผลิต และผลการดำเนินงาน ดังตารางที่ 4 เป็นผลจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Regression โดยมีตัวแปรต้นคือ การบริหารจัดการด้านการผลิต ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ (COS) มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA) และ มุ่งเน้นลดเวลา (TIM) และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ผลการดำเนินงาน ตามสมมุติฐาน 6, 7 และ 8

ตามสมมุติฐานข้อ 6 ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ มีความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน ผลที่ได้พบว่า การมุ่งเน้นต้นทุนต่ำมีความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน อธิบายได้

ว่า การมุ่งเน้นต้นทุนตា้มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมย์ ชาตรุวงศ์ (2547) กล่าวว่า กลยุทธ์ด้านต้นทุนตា้มีคือการจัดคู่แข่งทึ่งไปโดยการทำทุกสิ่ง ทุกอย่างที่กิจการสามารถทำได้เพื่อให้มีการผลิตสินค้าหรือ บริการที่มีต้นทุนที่ต่ำกว่าของคู่แข่งขัน ซึ่งเป็นการสร้างความ ได้เปรียบในการแข่งขัน เพิ่มผลการดำเนินงาน และสร้างความ อยู่รอดของกิจการ ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 6 ยอมรับ

ตามสมมุติฐานข้อ 7 ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นคุณภาพสูง มี ความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการ ดำเนินงาน ผลที่ได้พบว่า การมุ่งเน้นคุณภาพสูง มีความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นคุณภาพสูงมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zeithaml Berry and Parasuraman (1996) อธิบายว่า คุณภาพสูงเป็นสิ่งที่มี ความสำคัญอย่างมากที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันของธุรกิจ และ เป็นสิ่งที่สำคัญที่ส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการเพิ่มมาก ขึ้นหรือกิจการสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันรวมทั้ง

เป็นกุญแจที่สำคัญที่สร้างความอยู่รอดให้กับกิจการ ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 7 ยอมรับ

ตามสมมุติฐานข้อ 8 ซึ่งได้แก่ มุ่งเน้นเวลาที่ลดลงมีความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน ผลที่ได้พบว่า การมุ่งเน้นเวลาที่ลดลงมีความสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน อธิบายได้ว่า การมุ่งเน้นเวลาที่ลดลงมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ceccagnoli (2009) กล่าวว่า เวลาที่รวดเร็กว่าคู่แข่งขัน ทั้ง การส่งมอบสินค้า หรือการส่งมอบที่ตรงต่อเวลา รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่รวดเร็ว เป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน สร้างอุปสรรคให้กับคู่แข่งขัน เพิ่มผลกำไรให้กับกิจการ สามารถเข้าสู่ตลาดใหม่ได้รวดเร็วกว่า และเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด ดังนั้น ข้อสมมุติฐานที่ 8 ยอมรับ

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีความในงานวิจัยคือ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการผลิต (มุ่งเน้นการผลิตด้วยเครื่องจักร มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา มุ่งเน้นการผลิตสินค้าจำนวนมาก มุ่งเน้นการใช้บุคลากรเฉพาะทาง และมุ่งเน้นการใช้มาตรฐานการผลิต) ส่งผลต่อ การบริหารจัดการด้านการผลิต (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) ในเขตอำเภอปิงโง่หลง จังหวัดบึงกุ่ง อย่างไร ผลงานวิจัยพบว่า การผลิตสินค้าจำนวนมากมีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตในทุกด้าน (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) การวิจัยและพัฒนา มีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตในด้าน คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง และการใช้มาตรฐานการผลิต มีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตในด้านเวลาที่ลดลงของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปิงโง่หลง จังหวัดบึงกุ่ง

2. การบริหารจัดการด้านการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) ส่งผลต่อ ผลการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปิงโง่หลง จังหวัดบึงกุ่ง อย่างไร ผลงานวิจัยพบว่า การบริหารจัดการด้าน

การผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน (ต้นทุนต่ำ คุณภาพสูง และเวลาที่ลดลง) มีความสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอเบี้ยงหลง จังหวัดเบียงกอก

ข้อเสนอแนะเชิงทฤษฎี

สำหรับงานวิจัยนี้ ลักษณะกรอบแนวคิดในการวิจัยผู้วิจัยทำการบูรณาการจากทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับ การบริหาร จัดการด้านการผลิต ซึ่งทำให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร จัดการด้านการผลิตที่สอดคล้องกับบุคคลสมัยและสภาพแวดล้อม ในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยบูรณาการถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร จัดการด้านการผลิต ซึ่งเป็นความสามารถขององค์กร ประกอบด้วยเครื่องจักร การวิจัยและการ พัฒนา การผลิตจำนวนมาก บุคลากรชำนาญเฉพาะทาง และ การจัดระบบมาตรฐานการผลิต และการบริหารจัดการด้านการผลิต ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของฝ่ายการผลิตที่ส่งผลต่อแนวคิดด้านผล การดำเนินงาน ประกอบด้วย การมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ การมุ่งเน้น คุณภาพสูง และการมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง ผู้วิจัยประยุกต์และบูรณาการแนวคิดที่เกี่ยวกับ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอ

บีงเงหลง จังหวัดบีงกาฟ ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาเป็นแนวทางเพื่อการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการผลิต ให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ภายใต้ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงการจัดการ

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอบีงเงหลง จังหวัดบีงกาฟ พบว่าผู้บริหารที่เน้นการประสบความสำเร็จ ควรให้ความสำคัญกับการบริการจัดการด้านการผลิต ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการผลิตที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ มุ่งเน้นคุณภาพสูง และมุ่งเน้นเวลาที่ลดลง การที่ผู้บริหารจะกำหนดถึงกลยุทธ์ของฝ่ายการผลิตได้ ความมุ่งเน้นไปที่ความสามารถที่มีอยู่ของกิจการ ซึ่งได้แก่ การผลิตจำนวนมาก การวิจัยและพัฒนา และการจัดระบบมาตรฐานการผลิต

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีการเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอบีงเงหลง จังหวัดบีงกาฟ เท่านั้น

ซึ่งเป็นการตามจากผู้บริหารกลุ่มเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะทำให้ เห็นมุมมองเพียงด้านเดียว

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. เนื่องจากการเก็บข้อมูลในครั้งนี้เก็บจากผู้บริหาร กลุ่มเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงของผลงานวิจัย ควร นำกรอบแนวคิดไปเก็บข้อมูลจากระดับความคิดเห็นจากสมาชิก ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในอำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดปีงภาพ
2. เนื่องจากการเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นการเก็บจาก กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภอปีงโขงหลวง จังหวัดปีงภาพ เพียงที่เดียว ดังนั้นควรนำกรอบแนวคิดนี้ไปเก็บจากกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชน ในเขตอำเภออื่น ในจังหวัดปีงภาพ เพื่อให้ได้ ถึงข้อมูลที่เที่ยงตรงและนาเชื่อถือจากการรอบแนวคิดนี้เพิ่มมากขึ้น
3. ปัจจุบันการเข้าสู่ AEC ทำให้เกิดการแข่งขันที่ รุนแรงมากขึ้น ดังนั้นควรศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ เพิ่มเติม ที่ คาดว่าจะมีผลต่อ การกำหนดกลยุทธ์ของฝ่ายการผลิต ของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น การใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ เพื่อให้กิจการ

สามารถเข้าสู่มาตรฐานสากล พร้อมรองรับการแข่งขันในระดับสากลมากยิ่งขึ้นต่อไป

4. ควรศึกษาถึง การกำหนดกลยุทธ์ของฝ่ายการผลิต ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อีนๆ เพิ่ม เช่น ความยืดหยุ่น (Flexibility) ซึ่งได้แก่ การผลิตตามความต้องการของลูกค้า (Customization) หรือ ความยืดหยุ่นในปริมาณการผลิต (Volume flexibility)

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยใช้ Factor

Loadings และ การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้ค่า

Cronbach's Alpha ใน Pre-Test

ตัวแปร	Number of Items	Factor Loadings	Cronbach's Alpha
การผลิตด้วยเครื่องจักร (MEC)	4	0.746-0.804	0.784
การวิจัยและพัฒนา (RD)	4	0.744-0.787	0.774
การผลิตจำนวนมาก (MAS)	4	0.789-0.840	0.839
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (SPA)	4	0.802-0.835	0.833

มาตรฐานการผลิต (STA)	4	0.819-0.893	0.873
มุ่งเน้นต้นทุนต่ำ (COS)	3	0.677-0.874	0.793
มุ่งเน้นคุณภาพสูง (QUA)	4	0.746-0.876	0.805
มุ่งเน้นเวลาลดลง (TIM)	4	0.757-0.858	0.824
ผลการดำเนินงาน (PER)	4	0.799-0.912	0.905

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร
จัดการการผลิตและผลการดำเนินงาน

	MEC	RD	MAS	SPA	STA	COS	QUA	TIM	PER
MEAN									
SD									
MEC	1								
RD	.558 **	1							
MAS	.724 **	.604 **	1						
SPA	.483 **	.530 **	.675 **	1					
STA	.397 **	.586 **	.664 **	.732 **	1				

COS	.390**	.382**	.515**	.409**	.457**	1			
QUA	.383**	.577**	.580**	.560**	.585**	.581**	1		
TIM	.531**	.641**	.668**	.597**	.656**	.484**	.698**	1	
PER	.440**	.515**	.592**	.513**	.552**	.552**	.633**	.639**	1

ตารางที่ 3 ผลของการวิเคราะห์โดยใช้สมการทดแทนเชิงพหุคูณ

(Multiple Regression) ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร

จัดการด้านการผลิต และการบริการจัดการด้านการผลิต

Variable	Dependent Variable		
	COS	QUA	TIM
MEC	.060 (.117)	-.125 (.102)	.079 (.090)
RD	.043 (.105)	.305** (.091)	.267** (.081)
MAS	.313* (.142)	.276* (.123)	.226* (.109)
SPA	.000 (.121)	.156 (.105)	.068 (.093)

STA	.200 (.127)	.157 (.110)	.269** (.097)
VIF	3.462	3.462	3.462
Adjusted R ²	.263	.446	.564

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 4 ผลของการวิเคราะห์โดยใช้สมการทดแทนเชิงพหุคุณ (Multiple Regression) ระหว่างการบริการจัดการด้านการผลิต และผลการดำเนินงาน

Variable	Dependent Variable	
	PER	
COS	.237** (.078)	
QUA	.252** (.095)	
TIM	.348** (.088)	
VIF	2.298	

Adjusted R ²	.501

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

ธิตima ไชยหกุล. 2548. หลักการจัดการการผลิต. มปท.:

เพียร์สัน เอ็ดดี้เคชั่น อินโนเดไซน์ จำกัด.

พัฒนาชุมชน. 2554. จังหวัดบึงกาฬ

ยุทธ ไวยวรรณ, 2550. การบริหารการผลิต. กรุงเทพฯ:

ศูนย์ส่งเสริม.

อดุลย์ ชาตรุรงค์กุลม. 2547. การบริหารการตลาดกลยุทธ์

และยุทธวิธี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

I. Miles. 2007. Research and development (R&D)
beyond manufacturing: The strange case of
services R&D. *R&D Management*, 37(3): pp
249–268.

J. Heizer, and B. Render. 2006. Operations
Management, 8th ed Pearson Education.

_____. 2011. Operations
Management, 10th ed Pearson Education.

- J.F. Hair, W.C. Black, B. Babin, R.Anderson and R.L. Taltham. 2006. **Multivariate Data Analysis**, 6th ed. New Jersey: Pearson Education.
- _____. 2010. **Multivariate Data Analysis**, USA: Pearson Education International.
- M. Ceccagnoli. 2009. Appropriability, preemption, and firm performance. **Strategic Management Journal**, 30 (1): pp 81-98.
- P. Lin, and K. Saggi. 2002. **Product differentiation, process R&D, and the nature o fmarket competition**. European Economic Review, 46: pp 201–211.
- S. L. Weinberg, and S. K. Abramowitz. 2008. **Statistics Using SPSS: An Integrative Approach**. Cambridge University Press, Second Edition. New York: USA.,
- V. A. Zeithaml, L. L. Berry, and A. Parasumaran. 1996. “The behavioral consequences of service quality”, **Journal of Marketing**, 60(2): pp 31–46.
- W.J. Stevenson. 2007. **Operation Management**. 9th ed McGraw-Hill Education.

W.J. Stevenson, and Sum Chee Chuong. 2010.

Operations Management: AN ASIAN

PERSPECTIVE. 9th ed McGraw-Hill Education

(Asia).